Rok VIII. Warszawa, 1 września 1927 r. Nr. 15—16

MASZYNISTA

ORGAN ZAWODOWEGO ZWIĄZKU MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE POŚWIĘCONE SPRAWOM MASZYNISTÓW i KOLEJNICTWU

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca. Cena numeru 25 gr. Członkowie związku otrzymują pismo bezpłatnie. Rękopisów redakcja nie zwraca. Anonimów nie uwzględnia się. Ceny ogłoszeń wedle umowy.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Warszawa, Chmielna 9 m. 9 Telefon Nr. 195-28. Konto czekowe P.K.O. Nr. 3585.

Własne sprawy we własne bierzmy ręce!

VIII-my Walny Zjazd Delegatów

3—8 sierpnia 1927 r. w Wilnie.

Wrażenia ogólne:

Wzrastająca drożyzna oraz marne uposażenie pracowników państwowych, wogóle ostatnie obniżki zarobków drużyn parowozowych, nakładanie bezwzględnych kar za najmniejsze przewinienia w służbie a także niewypełnione obietnice Rządu sprawiły, że VIII Walny Zjazd był nader burzliwy, przypisując winę niezrealizowania postulatów członkom prezydjum i Zarządu Głównego.

Zjazd jednak zachował całą powagę w momencie, gdy z poza zjazdu zechciano takowy zamącić, dając nieproszonym zbawcom należytą odprawę.

Sprawozdanie komisji rewizyjnej jakoteż bilans przyjęto do wiadomości stwierdziwszy, że wobec rozszerzenia świadczeń na rzecz członków 5 punktów przeznaczonych na organizację nie wystarcza, przeto zjazd polecił komisji finansowej poczynić odpowiednie poprawki.

Celem zrealizowania postulatów zjazd zajął zdecydowane stanowisko w rezolucji wysłanej członkom Rządu oraz Panu Prezesowi Rady Ministrów, zastrzegając się, iż dalsza zwłoka w załatwianiu postulatów może przynieść zupełnie niepożądane skutki.

Przygotowanie do Zjazdu

Organizacją przygotowania Zjazdu zajął się Okręg Wileński z prezesem tegoż kol. Schabowskim na czele.

Prezydjum, jak w latach ubiegłych, przygotowało porządek dzienny na VIII Wal. Zjazd, oraz wszystkie poprzednio zgłoszone z Kół wnioski, zostały odpowiednio posortowane i przekazane komisjom.

Prezydjum nie było w stanie jednak przygotować rocznego sprawozdania za ubiegłą kadencję ze względu na terminowe załatwienie poprawek do Rządowych projektów ustawy uposażeniowej, emerytalnej, kasy chorych i komisji dyscyplinarnych.

1 dzień obrad

W przybranej zielenią sali kina „Kakadu", po odbytym nabożeństwie, zebrali się delegaci i zaproszeni goście, oraz reprezentanci M. K., Dyr. K. P. w Wilnie oraz Województwa Wileńskiego.

Zjazd zagaił prezes Zw. Kol. Majlich, oświetlając wypadki dni przedzjazdowych t. j. konfliktu powstałego pomiędzy bratniemi organizacjami Z. Z. K. i Z. Z .M. a panem Ministrem Kolei Romockim, zaznaczając że administracja stale i konsekwentnie stara się zmniejszyć prawa i atrybucje związków, w przeciwstawieniu się temu widzi tylko zwycięstwo wtedy, kiedy klasa pracująca stworzy solidarny i jednolity front, zdolny każdej chwili do odparcia podobnych zamachów.

Następnie wita przybyłych delegatów i gości i udziela głosu kol. Schabowskiemu, który z radością podkreśla fakt, że zjazd ma miejsce na ziemi Wileńskiej, ziemi tak ciężko zdobytej i przez to drogiej każdemu polskiemu sercu, i życzy pomyślnych i owocnych obrad.

Zabiera głos przedstawiciel M. K. Wiceprezes Dyrekcji Wileńskiej p. Cywiński.

W imieniu pana Ministra Kolei wita Zjazd i oczekuje od niego prac, któreby wpłynęły na podniesienie kolejnictwa Polskiego na coraz wyższy poziom, życząc następnie pomyślnych obrad.

Zabiera głos Naczelnik Oddziału Mechanicznego p. Sypajło.

Wita zjazd jako jednostka najbliżej stojąca, jako władza drużyn parowozowych, podkreśla ważność pracy maszynistów i ich odpowiedzialność przyrównując ich do żołnierzy, stojących stale na swym posterunku, od których zależy sprawność i bezpieczeństwo ruchu kolejowego, z radością podkreśla odbywanie się zjazdu w Wilnie, na ziemi, która wydała tak wielkich mężów, jak Jagiełłów, Mickiewicza, Słowackiego, niedaleko od Wilna powstał duch Kościuszki i Rejtana, oraz tam kształtował się duch znanego nam wszystkim wielkiego człowieka doby obecnej, to też spodziewa się, że zjazd przyczyni się do podniesienia potęgi Rzeczypospolitej.

Przemawia imieniem Komisarza Rządu na Wilno p. komisarz Strzemiński.

Podkreślając poważne znaczenie społeczne zjazdu, którego przedstawiciele stanowią czynnik ważny dla całego Państwa, gdyż po za sprawami zawodowemi stanowią poniekąd o życiu gospodarczem. Życzy pomyślnych obrad.

Przemawia przedstawiciel Z. Z. K. p. Grylowski.

Wita zjazd imieniem wszystkich zrzeszonych w Z. Z. K., stwierdza, że kolejarza polski wydzierając piędź po piędzi ziemi od zaborców, przez 9 lat walczy dla siebie i rodzin swoich o kawałek chleba, jednak wszystkie Rządy w Polsce szły na rękę tylko kapitalistom, zasłaniając sobie oczy na nędzę klasy pracującej, a także i Rząd pomajowy, na czele którego stoi najprzedniejszy obywatel Polski, nie zmienił nic na lepsze, poprawa bytu nie nastąpiła, Rząd obecny poszedł dalej, bo podeptał nabyte przez związki prawa i atrybucje, operację tę odbył na innych związkach dawniej i miał pewność, że gniecie pozostałe związki t. j. Z. Z. K. i Z. Z. M., lecz na

to odpowiedzieliśmy godnie i z całą stanowczością i w rezultacie Rząd przyszedł do przekonania, jak z takiemi organizacjami rozmawiać należy. Wzywał Zjazd, ażeby swoich członków przygotował do walki o wszystkie poprawki, wniesione przez oba Związki do ustaw, które Rząd proponuje wydać w najbliższym czasie, w rezultacie życzył owocnych obrad.

Przemawiali jeszcze przedstawiciele innych organizacyj, jak przedstawiciel Związku Z. U. K. — p. Stępiński, Z. D. K. — p. Wojnarowski i przedstawiciel Okr. Z. Z. K. w Wilnie — p. Stażowski, wszyscy życząc pomyślnych obrad Zjazdowi.

Na tem zakończono punkt 1 i 2 porządku obrad i przystąpiono do punktu 3-go — wyboru Prezydjum Zjazdu.

Przewodniczącym Zjazdu wybrano kol. Stasinowskiego,

1 Wiceprzewodniczącym — kol. Schabowskiego.

2 Wiceprzewodniczącym — kol. Kusnerza.

Sekretarzami: kol.: Spyta i Lisiewicza.

Przewodniczący poddaje pod obrady regulamin Zjazdu, proponowany przez Prezydjum i drugi przez kol. Żelechowskiego. Po dyskusji, został przyjęty regulamin, proponowany przez kol. Żelechowskiego, z tem, że następnego dnia będzie wręczony wszystkim delegatom.

Wobec tego, że plenum Zjazdu nieprzyjmuje przez Prezydjum proponowanego porządku dnia, powstaje zamieszanie i przewodniczący Zjazdu rezygnuje ze swego stanowiska, zastępuje go Wiceprzewodniczący kol. Kusnerz, po niejakim czasie na zwróconą uwagę, że Prezydjum nie jest w komplecie, kol. Stasinowski z powrotem obejmuje przewodnictwo.

Przyjęto następujący porządek obrad:

Dnia 3 sierpnia

1) Otwarcie Zjazdu.
2) Przemówienia powitalne.
3) Wybór prezydjum Zjazdu.
4) Przyjęcie regulaminu i porządku obrad.
5) Wybór Komisji mandatowej.

Przerwa obiadowa.

6) Sprawozdanie Komisji mandatowej.
7) Wybór Komisji organizacyjno-statutowej, postulatowej i finansowej.
8) Sprawozdanie Zarządu Głównego i Głównej Komisji rewizyjnej.

Dnia 4 sierpnia

1) Dyskusja nad sprawozdaniem Zarządu Głównego i Głównej Komisji rewizyjnej.
2) Uchwalenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi.

Przerwa obiadowa.

3) Obrady Komisji.

Dnia 5 sierpnia

1) Sprawozdanie Komisji postulatowej i finansowej.
2) Dyskusja nad sprawozdaniem Komisji i uchwalenie rezolucji zjazdowej.

Przerwa obiadowa.

3) Sprawozdanie Komisji organizacyjno-statutowej.
4) Uchwalenie poprawek do statutu Związku.
5) Wybór Komisji matki.

Dnia 6 sierpnia

1) Sprawozdanie Komisji matki.
2) Wybór Zarządu Centralnego i Głównej Komisji rewizyjnej.

Przerwa obiadowa.

3) Wolne wnioski.
4) Zamknięcie Zjazdu.

Przystąpiono do punktu 5 porządku dnia.

Wybrano Komisję mandatową w następującym składzie:

Kol.: Pilecki, Konieczny, Żelechowski, Doliński, Łaszewski, Antczak, Bakinowski, Zeber, Pandza.

O g. 14 m. 15 zarządzono przerwę obiadową.

Po przerwie obiadowej Zjazd otworzył kol. Stasinowski o g. 16 m. 30.

Odczytano powitalne telegramy:

1) Od Centralnej Komisji Porozumiewawczej.
2) Od Redaktora „Techniki Parowozowej" inżyniera Kuszewskiego.

Zdaje sprawozdanie Komisja mandatowa, która przyznaje wszystkie mandaty, oprócz trzech:

1) Koła Jaworzno,
2) Koła Tychy,
3) Koła Trzebinia.

Przewodniczący otwiera dyskusję, w której przemawiają: kol. Żelechowski i wielu innych delegatów, z ramienia Prezydjum zabiera głos kol. Siadak i kol. Majlich, przedstawiając warunki, dla których Prezydjum wysłało mandaty do Kół, liczących mniej niż 15 członków, a to z tych względów, że Kół tych przyłączyć do innych Kół nie można, gdyż je dzieli duża odległość i niektóre już były likwidowane, a jednak potrzeby miejscowe zmuszają do powtórnego zorganizowania. Co do 3 mandatu dla Koła Lwów, to ten się należy, jednak niepowinien być wydany niezłonkowi Związku; po burzliwej dyskusji sprawę przyjęcia k. Żurakowskiego postanowiono odłożyć do wolnych wniosków. Przytem przyznano mandat kol. Szymoska z Koła Trzebinia.

Przystąpiono do głosowania nad przyjęciem mandatów Koła Tychy i Jaworzno, przy głosowaniu okazało się, że poza delegatami znajdują się goście, którzy biorą udział w głosowaniu, przeto zaraz rozdano mandaty i zarządzono głosowanie wyłącznie mandatami; mandaty Kół Tychy i Jaworzno przyznano.

W sprawie nagłej zabiera głos kol. Majlich, dzieląc się ze Zjazdem następującemi wiadomościami:

Ustawa uposażeniowa, którą proponuje M. K., daje podwyżkę zarobków tylko dygnitarzom administracyjnym, która w niektórych wypadkach dochodzi do 90 proc. maszynistów zaś i pom. m-stów niesie obniżkę ich dotychczasowych poborów, obniża ich w posiadanej grupie i dodaje III klasę maszynistów. Kol. Majlich domaga się, ażeby Zjazd przyjął proponowaną przezeń rezolucję i wysłał takową do Rządu. Po przemówieniu kol. Majlicha zabiera głos, znajdujący się na sali, kol. Grylowski, przedstawiciel Zw. Z. Z. K.

Uzupełnia wywody kol. Majlicha, zaznacza, że dnia poprzedniego był na konferencji w M. K. i tam dowiedział się o tych wszystkich pokrzywdzeniach, zamiast poprawy, które nam dawałaby nowa ustawa uposażeniowa, przeto proponuje, ażeby wspólnym wysiłkiem tych dwóch Związków, ustawę tę odrzucić.

W dyskusji zabiera głos kol. Borkowski, który zaznacza, że III klasa m-sty znalazła się w ustawie uposażeniowej dzięki wpływom Z. Z. K. i jest przeznaczona wyłącznie dla niefachowców. A przeciw temu Związek Z. Z. M. od chwili swego powstania bardzo się bronił i wzywa kolega Borkowski przedstawiciela Z. Z. K., ażeby w sprawach, dotyczących Z. Z. M. Związek Z. Z. K. porozumiewał się przed wystąpieniem do władz.

Kol. Grylowski przyznaje słuszność tych twierdzeń, jednak uważa, iż ażeby każdemu pracownikowi można było wywalczyć przyzwoity byt, należy go możliwie dobrze zaszeregować.

Następnie zabierali głos kol. Lisiewicz i kol. Kusnerz, po których to przemówieniach kol. Majlich wycofuje proponowaną rezolucję.

Wywiązuje się bezładna dyskusja, wobec czego Prezydjum Zjazdu rezygnuje z dalszego prowadzenia obrad.

Zjazd przystępuje do wyboru nowego Prezydjum.

Przewodniczącym Zjazdu wybrany został jednogłośnie kol. Borkowski.

1 Wiceprzewodniczącym kol. Zeber.

2 Wiceprzewodniczącym kol. Pilecki.

Sekratarzami koledzy Chruścicki i Żabicki.

Zabiera głos kol. Majlich i prosi Zjazd, ażeby za prowokujące zachowanie się kol. Kusnerza, takowego ze Zjazdu wykluczyć.

Kol. Kusnerz twierdzi, że rezolucja znajduje się już od rana w kieszeni kol. Majlicha, a dopiero w momencie dla siebie dogodnym, proponuje ją przyjąć Zjazdowi.

Wobec tego, że kolega Majlich przedłożonej rezolucji nie chce wrócić z powrotem, Zjazd postanawia wybrać Komisję do opracowania nowej rezolucji.

Do Komisji wybrani zostali kol.: Depta, Pilecki i Wolf.

Zarządzono 10 m. przerwę, po której daje sprawozdanie przewodniczący Komisji w sprawie rezolucji treści następującej: „Wobec braku materjału w sprawie pokrzywdzeń pracowników kolejowych, Komisja rezolucji nie opracowała; przeto Zjazd poleca, ażeby Prezydjum na dzień następny przygotowało odpowiednią rezolucję."

Obrady zamknięto o g. 21 m. 30.

2 dzień obrad

Przewodniczący, kol. Borkowski, otwiera obrady o g. 9 m. 30.

Z dnia 1-go pozostały 2 punkty niewyczerpane, t. j. 7 i 8 porządku dziennego.

Przewodniczący Zjazdu odczytuje następującą rezolucję, którą Zjazd jednogłośnie uchwala.

Depesza

VIII Walny Zjazd Delegatów Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce, zapoznawszy się z opracowanemi przez M. K. projektami nowego uposażenia kolejarzy, stwierdza, iż treść tych projektów jest wyraźnem zaprzeczeniem obietnicy Szefa Rządu, który przyrzekł kolejarzom podwyżkę płac od pierwszego września 1927 roku. Zamiast zapowiedzianej podwyżki, projekty przez dziwne, niczem nieuzasadnione kombinacje, czynią w dotychczasowym stanie rzeczy zamęt i zamieszanie, przyznając wystarczające podwyżki zaledwie kilku wyższym kategorjom pracowników, reszcie zaś, przyznają zaledwie drobne dodatki, a niektórym pracownikom odbierają nawet część ich uposażenia. Projekty krzywdzą ponadto pracowników, utrzymujących liczną rodzinę, odbierając im dodatki rodzinne, dotąd im przysługujące. Wreszcie, przez niesprawiedliwe zaszeregowanie poszczególnych stanowisk, zdążają do obniżenia pewnych kategorji pracowników w hierarchji stanowisk służbowych. W szczególności projekty zamierzają obniżyć maszynistów i ich pomocników w dotychczasowem ich zaszeregowaniu. Zjazd, uważając te zamiary Ministerstwa Komunikacji za zaprzeczenie uroczystej obietnicy Szefa Rządu i za próbę ponownego ciężkiego pokrzywdzenia pracowników, poczuwa się do obowiązku przestrzec czynniki miarodajne przed wprowadzeniem w życie tych niewczesnych pomysłów, które stanowią dla pracowników kolejowych ciężką prowokację. Wobec treści tych projektów i ujawnionych zamiarów M. K., Zjazd odrzuca te projekty, jako niemożliwe do przyjęcia i domaga się natychmiastowego podwyższenia poborów według skali dotąd obowiązującej, do wysokości, wskazanej wzrostem kosztów utrzymania. Równocześnie oświadcza, iż w obronie słusznych, a tylekroć poniewieranych praw pracowniczych, kolejarze, doprowadzeni do ostateczności, będą zmuszeni chwycić się wszystkich dostępnych im środków, nie wyłączając zaprzestania pracy.

Plenum Zjazdu przyjmuje poprawki do regulaminu i Przewodniczący Zjazdu przystępuje do 7 punktu porządku dnia poprzedniego.

Wybrani zostali:

Do Komisji organizacyjno - statutowej:

Kol.: Koneczny, Olszak, Koczarski, Gerbel, Żychowski, Stasinowski, Kubsz, Algersztejn, Wierzbicki.

Do Komisji postulatowej:

Kol.: Drożyński, Woźnicki, Späth, Leszewic, Leszczyński, Burlaga, Poloczek, Korzeniowski, Kochanowski.

Do Komisji finansowej:

Kol.: Mrowiec, Leszczyński, Żelechowski, Kozarzewski, Wróbel, Ryba, Franke, Doliński, Kwiatkowski, Żabicki.

Do komisji: „Kasy Odpraw Emerytalnych": kol.: Bielczyk, Kusnerz, Małecki, Staruń, Michalski, Malinowski, Woźnica, Wolf, Zajc, Perek.

Przystąpiono do p. 7 t. j. do sprawozdania prezydjum Zarządu Głównego i Głównej komisji rewizyjnej.

Głos zabiera kol. Majlich; przed sprawozdaniem wyjaśnia sprawę wyznaczonym przez Prezydjum zjazdów okręgowych w Warszawie i Lwowie. Żąda ażeby kol. Żurakowski jako nieczłonek Związku opuścił zjazd; przed głosowaniem wniosku kol. Żurakowski opuszcza salę.

Kol. Majlich przystępuje do właściwego sprawozdania za ubiegły rok, w przemówieniu swoim porusza kwestję polityki dość szczegółowo, przypomina wypadki majowe, rządy pomajowe, jak również wynikającą z tego kwestję płac pracowników. Porusza sprawę budżetu Państwa, klasyfikację związków i sprawę podatków obciążających klasę pracującą, dla wyrównania tym sposobem budżetu, mówi o Sejmie, który jakoby miał wysunąć wniosek o polepszenie bytu pracowników i nagle został zamknięty, o rozdźwięku między Rządem a społeczeństwem na tle dążenia Rządu do obniżenia płac klasom pracującym o samowoli obecnego Rządu, który bagatelizuje związki, nie chcąc uwzględnić ich postulatów. Następnie przechodzi do projektów wysuwanych przez Związki do M-stra Komunikacji, bardzo skromnych, które ze względu na dochodowość kolei powinny być przyjęte.

Wylicza szereg konferencji z Ministrem na temat płac i ich obietnic.

Szczególnie obietnice p. Bartla, uzależniającego podwyższenie płac od różnych okoliczności, jak pożyczka amerykańska, urodzaje i t. p., które spełzają na niczem. Porusza sprawę premji węglowych, które w niektórych wypadkach wyrażają się w sumie 2 zł., a nawet zdarza się, iż maszyniści dopłacają, gdyż za przepały mają potrącane. Zaznacza, iż sposób obliczania tych premji jest tak skomplikowany, że maszynista nigdy nie wie ile mu się należy i czy tyle właściwie. W sprawie reorganizacji kolejnictwa w skróceniu przedstawia projekty dotyczące kasy chorych, odpraw emerytalnych, uposażeń i t. d. zaznaczając, iż jest to materjał bardzo wielki.

Porusza sprawę surowości kar, praktykowanych na maszynistach za drobne przewinienia, w Piotrkowie w szczególności. Podkreśla ważność polityki w naszym związku, w obecnych warunkach i konieczności podania ręki podobnym organizacjom dla wzmocnienia sił.

Poczem zdawał sprawozdanie **Sekretarz Zw. kol. Siadak.**

Na wstępie, w uzupełnieniu sprawozdania Prezesa Zw., wyświetlił w jakiem stadjum znajduje się sprawa godzinowo - kilometrowego. W swem przemówieniu oświadczył, że tak jak roku poprzedniego nie można zaliczyć do pomyślnych, tak i w tym roku sprawozdawczym Prezydjum Z. Z. M. nie było w możności usunąć tych krzywd, jakie spotkały maszynistów i pomocników na skutek pamiętnej chwili obniżki godzinowo - kilometrowego. Poruszył także sprawę umundurowania, która dotychczas napotykała w M. K. na zdecydowany opór. Poruszając inne ważne zagadnienia, jak uposażenie stałe i t. p. oświadczył, że i ten rok należy zaliczyć w historji Związku do lat niepomyślnych.

Przechodząc następnie do sprawozdania organizacyjnego, przedstawił zebranym delegatom współpracę Z. Z. M. z innemi organizacjami, celem realizacji postulatów tak maszynistów, jak i wszystkich kolejarzy. Omówił szczegółowo powstanie pierwszego Bloku Kolejarzy, jego pracę i rozwiązanie. Jako dowód rozwiązania pierwszego Bloku wskazał na rozbieżność zdań pomiędzy Związkami, co do sposobu walki w obronie postulatów. Wskazuje na to, że wypowiadano zdania przez niektórych przedstawicieli Związku, że: „przeciw swemu Ministrowi walczyć nie będą", inni natomiast nie myśląc o należytej obronie interesów kolejarzy usuwali się od radykalnego wystąpienia. Prezydjum Z. Z. M. widząc, iż w tym zespole realizacja postulatów jest niemożliwa, z Bloku wystąpiło razem ze Związkami Z. Z. K. i Z. U. K.

Prezydjum Z. Z. M. zdając sobie sprawę z tego, że należyta obrona postulatów zasadniczych może być uwieńczona pomyślnym skutkiem, starało się pracę tę kontynuować w szerszym zespole. W tym celu stworzono drugi Blok Związków, do którego weszły organizacje, na których to uczciwą i lojalną współpracę można było liczyć, a mianowicie: Z. Z. K. Z. U. K. i Związek Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów. Praca ta przyniosła poniekąd dodatnie, aczkolwiek nie w pełni zadawalniające, owoce. Jednakże i w tym Bloku powstały pewne różnice zdań i na skutek tychże różnic wycofał się ze współpracy Z. U. K.

Pomimo tego pracy tej Prezydjum Z. Z. M. nie przerwało i w czasie nadesłania przez M. K. projektów natury zasadniczej, jak pragmatyka służbowa, Ustawa Emerytalna, Fundusz leczniczy, Sądy dyscyplinarne, Ustawy uposażeniowe dla etatowych i nieetatowych, celem wyrażenia swej opinji i wniesienia poprawek, przystąpiło Prezydjum do uzgodnienia tychże z Zawodowym Związkiem Kolejarzy (Z. Z. K.). Oświadcza dalej, że współpraca ta była lojalna i nacechowana głęboką troską o zasadnicze prawa kolejarzy oraz bardzo intensywna, dowodem czego jest wniesienie poprawek opracowanych przez oba Związki w terminie wyznaczonym przez M. K.

Następnie omawia szczegółowo zatarg, jaki na tem tle wynikł pomiędzy obu Związkami a p. Ministrem Komunikacji. Podkreśla, że zatarg ten miał tło głębsze, a mianowicie był to zamach na dotychczasowe atrybucje Związków. Z dumą podkreśla, że jednak zamach ten odparto w całości i z godnością, tak że oba Związki otrzymały pełną satysfakcję. Poczem wyświetla działalność Prezydjum na terenie Centralnej Komisji Porozumiewawczej Pracowników Państwowych.

Następnie omawia szczegółowo stosunki wewnętrzno - organizacyjne. Z naciskiem podkreśla, że w tym względzie pozostało dużo do naprawy, wskazuje na brak karności organizacyjnej, wymienia przytem kilka jaskrawych faktów, przyczem oświadcza, że to jest zło, które może w przyszłość podważyć fundament Związku. Wskazuje na to, że zło to należy wszelkiemi sposobami usunąć, jednakże nie dorywczemi środkami, lecz należy dociec do przyczyny choroby i z gruntu ją zacząć leczyć. Stwierdza, że po większej części umysł członków skierowany jest na rzeczy natury mniej ważnej, natomiast sprawy zasadnicze są często pomijane. Wskazuje na to, że przyczyną tego jest po większej części brak programu polityczno - społecznego. Podkreśla, że sprawa ta dotychczas w naszej organizacji leży odłogiem. Stwierdza, że w dużej mierze przyczyną naszych niepowodzeń był brak takiego programu, gdyż realizacja zasadniczych postulatów pracowników jest możliwa przy wspólnym wysiłku całej klasy pracującej. Prezydjum Z. Z. M. zdając sobie z tego stanu rzeczy dokładnie sprawę postanowiło przed VIII Walnem Zjazdem wystąpić z odpowiednią rezolucją, z prośbą o jej uchwalenie. Oświadcza, że program ten nie może być sprzeczny z duchem czasu musi pójść po linji walki klas, a zatem może być tylko klasowy. Jako dowód podaje, że z kapitałem niema kompromisu, lecz tylko walka w obronie słusznych praw, a walkę tę można tylko z powodzeniem prowadzić w porozumieniu z całym ruchem klasowym Następnie nadmienia, że rezolucję tę odczyta po swojem sprawozdaniu.

Poczem podkreśla brak w naszej organizacji wszelkiej pracy kulturalno-oświatowej, że Prezydjum pracy tej rozpocząć nie mogło z uwagi na brak odpowiedniej uchwały, wobec czego prosi aby VIII Walny Zjazd zechciał w tym kierunku powziąć dodatnie uchwały.

W dalszym ciągu omawia sprawę wydawnictw związkowych jak „Maszynista“ i „Technika Parowozowa“, techniczne wykananie prac w Centrali, ilostan przeprowadzonych interwencji w M. K., jak i innych władz oraz ilostan odbytych zebrań w ciągu roku sprawozdawczego tak z udziałem Członków Prezydjum, jak i bez udziału i ilostan wysłanej i otrzymanej korespondencji.

Pozatem podaje dokładny ilostan członków Z. Z. M. na podstawie najnowszej statystyki, których liczba wynosiła w dn. 1. VII. r. b. — 9.025.

Na zakończenie apeluje do zebranych, aby w kierunku wzmocnienia organizacji zechcieli się głęboko zastanowić, gdyż silna i zwarta organizacja jest naszą ostoją oraz gwarancją lepszego jutra.

Poczem odczytuje programową rezolucję, proponowaną Zjazdowi przez Prezydjum do uchwalenia.

Zarządzono przerwę obiadową do g. 16-ej.

Po przerwie obiadowej zabiera głos skarbnik związku kol. Sommerfeldt.

Wyjaśnia, że przygotował 2 szczegółowe sprawozdanie za rok 1926 i za I półrocze 1927 roku z aneksami i odczytuje odnośne pozycje z ksiąg, interpelowany odpowiada na wszystkie zapytania kolegów.

Zabiera głos Przewodniczący komisji rewizyjnej kol. Depta.

Konstatuje, że komisja rewizyjna wszystkie wpływy i rozchody znalazła w porządku i zaksięgowane, a także zaznacza, iż niema potrzeby podawać sprawozdania za r. 1926, gdyż za ten okres został sporządzony bilans i ogłoszony był w organie związku w „Maszyniście“. Po sprawozdaniu cyfrowem zwraca uwagę, że prezydjum winno było gospodarzyć w ramach budżetu t. j. 5 punktów przyznanych na organizację, zwraca uwagę na niedobór, który powstał ze zwiększonych świadczeń związku na rzecz członków, polecając od siebie komisji finansowej zwrócić na to szczególną uwagę.

Kol. Krzyżewski daje szczegółowe sprawozdanie z ciążących na domu własnym i placu długów, lokat i t. p.

Kol. Jóźwiak wyjaśnia sprawę dochodów z nieruchomości, sprawę lokalu zajętego przez firmę „Kauczuk“ i kupna domu w Nowym Sączu.

Przewodniczący otwiera dyskusję nad sprawozdaniem Zarz. Głów. i Głów. Komisji rewizyjnej, w której zabiera głos bardzo wielu mówców.

Przerwano obrady o godz. 19-ej do następnego dnia.

3-ci dzień obrad

Przewodniczący kol. Borkowski otwiera obrady o g. 9.25.

Odczytano depesze powitalne:

1) Od mecenasa p. Domańskiego,

2) od Prezesa Dyr. K. P. we Lwowie Dyr. Prachtla,

3) Od Prezesa Dyr. K. P. w Krakowie Dyr. Barwicza.

Następnie przyznano wypłacić dodatkowe djety delegatowi koła Aleksandrów.

Zabiera głos kol. Borkowski.

Stwierdza, że było brak programu w pracach prezydjum, a mianowicie: należy odróżnić co ściśle należy do atrybucji Związku fachowego jako właściwego reprezentanta zorganizowanych, a jakie postulaty winny być załatwiane w porozumieniu z organizacjami mającemi wspólne interesy, jako pracownicy państwowi. Kiedy należało silnie zaakcentować solidarność klasy pracującej t. j. w momencie zamachu na nasze godz.-kilometrowe, wtedy jednak, niestety, wszystkie związki kolejowe pozostawiły Związek M-stów swojemu losowi, a przecież to był pierwszy zamach ze strony Rządu ówczesnego wymierzony w pierś kolejarza polskiego, po którym poszły następne upokorzenia, aż doszło do tego, że p. Min. Romocki wyprosił przedstawicieli Związków za drzwi. Maszyniści godnie odpowiedzieli na zniewagę swoich przedstawicieli, postanawiając przeprowadzić 10-minutowy strajk jako protest przeciwko uczynionej im zniewadze w osobach ich przedstawicieli, jeżeli się weźmie pod uwagę postulaty drużyn parowozowych, a mianowicie: odebranie umundurowania, obcięcie do niemożliwych granic godzinowo-kilometrowego, degradacje, kary pieniężne dochodzące do miesięcznego uposażenia, potrącania za nieuzasadnione, że z winy m-sty nastąpiły, przepały i przesmary, obarczanie całorocznemi egzaminami i t. p., postulaty te winny być łagodzone tylko przez wystąpienia fachowego związku i uważa, że gdyby istniał program tych prac niejedno zło dałoby się w roku ubiegłym usunąć.

Jeżeli jednak nie dało się zrealizować ani jednego postulatu, należało przyklasnąć inicjatywie kolegów, którzy uchwalili zaprowadzić przy Związku kasę odpraw emerytalnych, która w początkach może nie będzie dawała tego, czego od niej żądali wnioskodawcy, jednak w przyszłości zabezpieczy niejednego z kolegów od głodowej śmierci w momencie rozwiązania stosunków służbowych. Replikuje z kol. Siadakiem, który wspomina o Związku drukarzy, stwierdzając, że członek Zw. drukarzy, gdyby nawet cztery lata był pozbawiony pracy otrzymuje przez cały czas zapomogi ze związku i życzyłby sobie, ażeby i Związek m-stów do takiej potęgi finansowej dorósł.

Następnie dają sprawozdania prezesi Okręgowi, a mianowicie kol.: Leszczyński, Żeber, Spyt, Koloch, Klewenhangen, Hernet, Kuczkowski, Schabowski, Korzeniowski, Lisowski.

Przystąpiono do dyskusji nad sprawozdaniem Prezydjum Zarządu Głów. i Głównej Komisji rewizyjnej.

W dyskusji nad sprawozdaniem zabierali głos kol. kol.: Lisiewicz, Gauze, Żychowski, Chruścicki, Wróbel, Gustowski Feliks, Kozanecki, którzy stwierdzają, że Związek po części zatracił swoją samodzielność przez co nie mógł bronić spraw fachowych, że członkowie prezydjum pobierali za duże djety, wszyscy mówcy żądają odczytania protokółów posiedzeń komisji rewizyjnej.

Przewodniczący zarządza przerwę obiadową do g. 16-ej.

Po przerwie obiadowej zabiera głos kol. Depta, który odczytuje protokóły komisji rewizyjnej. Niektórym odczytanym pozycjom towarzyszy wrzawa na sali. Kol. Depta wyjaśni szczegółowo sprawę nabytego dla zredukowanego pom. m-sty auta, wyłuszcza dochody prezydjum, sprawę wydatku reprezentacyjnego, brylantów i pożyczek zaciągniętych przez członków prezydjum.

Sala nie pozwala replikować członkom prezydjum, celem uspokojenia zabrał głos kol. Spyt prosząc zjazd, ażeby nie przekreślał sam siebie, nie będąc niczyim zwolennikiem, stwierdza, że każdy ma prawo przemawiać a tembardziej oskarżeni członkowie prezydjum.

Następnie zabierają głos kol. Sommerfeldt i kol. Majlich, którzy odpierają stawiane im zarzuty, jakoby samowolnie załatwiali tranzakcje, stwierdzają, że na sprzedaż brylantów, subsydja dla kina i t. d. mieli pełne upoważnienie ze strony Zarządu Głównego.

W dalszej dyskusji zabierali głos kol.: Komorowski, Gustowski, Sulewski, Nieradzki, Gruszczyński, Olszak, Burlaga. Wobec tego, że do głosu oprócz wymienionych było w tej sprawie zapisanych 20 mówców, przeto przewodniczący zjazdu proponuje w myśl regulaminu wybrać 2-ch generalnych mówców.

Zostali wybrani kol.: Kusnerz i kol. Mrowiec.

Kol. Mrowiec przemawiając za prezydjum zaznacza, że taktyka związku jest słuszna, że wszystkie związki tak postępują, że należy zwrócić uwagę na ustawy, w końcu zaczyna replikować z przedmówcami i za nieparlamentarne wyrażenie się zostaje mu odebrany głos.

Kol. Kusnerz przeciw prezydjum stwierdza, że organizacja jest chora, że należy ją zacząć leczyć od samej góry stwierdza że prezes sobie z członków i ich uchwał nic nie robi, prowadzi swoją politykę i że gospodarka jest za rozrzutną.

W odpowiedzi zabierają głos członkowie prezydjum, po czem komisja rewizyjna stawia wniosek o udzielenie absolutorjum ustępującemu zarządowi.

Za udzieleniem absolutorjum głosowało 87 delegatów, część członków zjazdu, a mianowicie Dyr. Warszawska, Radomska i wielu innych opuścili salę podczas głosowania.

Obrady zamknięto o g. 23.30.

4 dzień obrad

Od godz. 8-ej do godz. 21-ej obradowały następujące Komisje:

1) Komisja organizacyjno statutowa,
2) Postulatowa,
3) Finansowa,
4) Komisja w sprawie kasy odpraw Emerytalnych.

O godz. 13,40 przewodniczący Zjazdu kol. Borkowski zwołuje plenarne posiedzenie któremu komunikuje, że wobec niemożności wyczerpania porządku obrad w terminie uzyskanego urlopu, prezydjum zjazdu wystąpiło z prośbą do M. K. celem przedłużenia obrad na 2 dni dłużej, co zostało uchwalone.

Delegaci zwracają się do Prezydjum zjazdu o wypłacenie dodatkowych djet, przewodniczący otwiera dyskusję w której zabierali głos kol. Majlich, Ryba, Sommerfeldt, Chruścicki, Konieczny, Kusnerz, Burlaga, Spyt, Wodny, Wróbel, Nieradzki.

W rezultacie uchwalono ażeby prezesi Okręgowi wzięli a conto proc. i rozdzielili pomiędzy najwięcej potrzebujących delegatów. Zjazd o g. 14,40 zamknięto do dnia następnego do 9 rano.

W dniu tym w dalszym ciągu pracowały Komisje.

5 dzień obrad

Przewodniczący kol. Borkowski otwiera zjazd o godz. 9,05.

Zdaje sprawozdanie z Komisji organzacyjno statutowej kol. Konieczny.

Proponuje następujące poprawki do statutu Związku.

par. 7 rozdział 4 przyjęty z następującą poprawką „czas przynależności do związku liczy się od dnia wydania przez prezydjum legitymacji“:

par. 13 ustęp 3 do słów „członek nieopłacający wkładek przez 3 m-ce, traci prawo do świadczeń związkowych“ — dopisano „mimo 2-u krotnego upomnienia przez prezydjum zw.

par. 19 do słów „z uszczupleniem poborów“ dodano „stałych“.

Kol. Lisiewicz stawia wniosek ażeby członkowie zarządu Głównego byli przez zjazd wybrani, a nie jak obecnie zarząd stanowią prezesi okręgowi.

Odrzucono także wniosek ażeby przedłużyć kadencję prezydjum do lat 3-ch.

Uchwalono, ażeby zjazdy odbywały się tylko w Warszawie.

Uchwalono utrzymać przy związku istniejącą bursę i w miarę możności takową powiększać.

Uchwalono ażeby w każdem kole wybrać kółko techniczne, które zajęło by się zbieraniem odpowiedniego materjału do wydawnictwa „Technika parowozowa“.

Do proponowanego przez kolegę Koniecznego projektu przyłączenia się do Związków Klasowych zjazd przyjmuje rezolucję prezydjum, która będzie zamieszczoną w końcu tego sprawozdania.

Na wniosek tegoż kol. Zjazd uchwala przyjąć wykluczonych członków za niewypełnienie kwestjonarjuszy, którzy jednak winni takowe złożyć w określonym przez Prezydjum czasie.

Zabiera głos przewodniczący Komisji postulatowej, kol. Leszczyński, zagajając sprawozdanie.

Kolega Korzeniowski krystalizuje poczynione przez Prezydjum poprawki do ustaw, proponowanych przez Rząd i stwierdza, że poprawki te idą rzeczywiście po linji interesów drużyn parowozowych.

Przemawia 3-ci członek Kom. postulatowej, kol. Dorożyński.

Wyjaśnia stanowisko związków w sprawie formowania list starszeństwa.

Przewodniczący otwiera nad tem dyskusję i w rezultacie Zjazd uchwala, ażeby od czasu wprowadzenia pragmatyki służbowej, starszeństwo liczyć od zdania egzaminu na prawo kierowania parowozem.

Kol. Dorożyński nie może wyjaśnić niektórych ustępów pragmatyki, Prezydjum Zjazdu zaprasza p. d-ra Żuniaka, ażeby zechciał wyświetlić Zjazdowi najważniejsze punkty pragmatyki służbowej i innych ustaw.

Dr. Żuniak wyjaśnia z całą znajomością rzeczy wszystkie wątpliwości kolegów, omawia szczegółowo projekt pragmatyki służbowej.

Po przerwie obiadowej zabiera znowu głos dr. Żuniak i przechodzi do ustawy emerytalnej i stwierdza, że projekt rzadowy nawet bez poprawek, jest daleko lepszy od istniejącej ustawy emerytalnej i jest w obawie, że kiedy takowy będzie przechodził przez sito rządowe, ażeby nie był pogorszony, wzywa Zjazd, ażeby zmobilizował całe siły związkowe, celem poparcia poprawek, poczynionych przez związki.

Dr. Żuniak po 2 godzinnej mowie oklaskiwany, zakończył sprawozdanie.

Z kolei przemawia przewodniczący Komisji finansowej, kol. Wróbel.

Kolega Wróbel wyjaśnia, że budżet na rok 1927/8 Komisja ułożyła według całego wpływu na organizację, t. i. w ramach 3-ch złotych, a to dlatego, że poprzednio przyznane 5 punktów niepokrywały rozchodów, związanych z powiększeniem świadczeń związkowych i z tego tytułu powstał deficyt w pierwszym pół roczu roku 1927. W imieniu Komisji proponuje jaknajdalej idące oszczędności, gdyż opracowany budżet nie może być w żadnym wypadku przekroczo-

ny i przyszłe Prezydjum powinno pokryć niedobór z pierwszego półrocza.

Przemawia następnie drugi członek Kom. finansowej, kol. Ryba.

Stawia pytanie Zjazdowi, czy należy oprócz % wypłacać prezesom okręgowym ryczałt.

Zjazd ryczałt uchwala, jednak na wniosek kol. Majlicha, poleca go wliczać do ogólnych wpływów okręgu.

W dalszym ciągu stawia kol. Ryba wniosek, ażeby członkom Prezydjum zmniejszyć djety: zamiejscowym o 100 zł., miejscowym o 50 zł.

W dyskusji zabierają głos kol.: Mrowiec, Lisowski i Burlaga.

Wpływa 2-gi wniosek, ażeby djetę zmniejszyć o 25%.

Przewodniczący stawia oba wnioski pod głosowanie i wniosek Komisji przechodzi, wreszcie przewodniczący stawia wszystkie wnioski Komisji finansowej co do ustalonego budżetu pod głosowanie i Zjazd takowe przyjmuje.

Zdaje sprawozdanie przewodniczący Komisji w sprawie Kasy odpraw emerytalnych, kol. Kusnerz.

Proponuje przyjęcie projektu Komisji, opracowanego naprędce podczas prac Komisji.

W dyskusji nad tym projektem zabierają głos kol.: Depta, Pilecki, Hernet, Borkowski, Komorowski, Olczak, Nieradzki, Tyczka, Stasinowski, Lisowski, Leszczyński, Szajna, Żeber, Chróścicki, Stolarczyk, Konieczny, Kusnerz i Majlich.

Poruszane są sprawy obu projektów, niektórzy zwracają uwagę, że projekt Prezydjum daleko odbiega od uchwał VII Walnego Zjazdu i że projekt, proponowany przez Komisję, jest nieaktualny ze względu na dorywcze prace nad nim, projekt, rozesłany przez Prezydjum, ma za sobą opinję d-ra Poznańskiego.

Przewodniczący stawia projekt utworzenia K. O. E. przy Związku według opracowanego przez Komisję, wybraną na VII Walnym Zjeździe pod głosowanie.

Projekt K. O. E., opracowany przez Prezydjum, 93 głosami został przyjęty.

Zjazd przystępuje do wyboru Komisji Matki.

Komisja Matka wybraną została w następującym składzie:

Okr. Warszawski: kol. Komorowski
„ Radomski: kol. Żochowski
„ Wileński: kol. Warywodzki
„ Poznański: kol. Janasek
„ Katowicki: kol. Tyczko
„ Krakowski: kol. Koneczny
„ Lwowski: kol. Iwański
„ Stanisławowski: kol. Czemerys
„ Gdański: kol. Jakubowski
Od Dyspozytorów: kol. Żabicki.

Obrady zakończono o g. 22 m. 45.

Jednorazowy zasiłek dla pracowników państw.

Rada Ministrów uchwaliła na posiedzeniu w dniu 8 sierpnia r. b. przyznać pracownikom państwowym jednorazowy zasiłek. Forma tego zasiłku związana została z okolicznością, iż od dnia 1 stycznia 1926 r. pracownicy państwowi otrzymywali dodatek mieszkaniowy, w wysokości, odpowiadającej stanowi rzeczy z ostatniego kwartału r. 1925. Należne pracownikom co kwartał podwyżki tego dodatku nie były wypłacane, tak, że powstały dość pokaźne zaległości. Tę właśnie zaległość ma wyrównać przyznany obecnie zasiłek. Ponieważ stawki dodatku mieszkaniowego w różnych dzielnicach były różne, przeto dla celów obliczenia zasiłku przyjęto normy, obowiązujące w b. zaborze rosyjskim, jako najwyższe.

Przyznany zasiłek przyniesie pracownikom następujące sumy:

1) W grupach uposażeniowych I i II dla samotnych, oraz III i IV dla utrzymujących rodzinę: w Warszawie 1.573 zł. 80 gr., na prowincji 754 zł. 44 gr.

2) W grupie V, dla utrzymujących rodzinę: w Warszawie 1.092 zł. 42 gr., na prowincji 494 zł. 43 gr.

3) W grupach III, IV i V dla samotnych, oraz w grupach VI i VII dla utrzymujących rodzinę: w Warszawie 626 zł. 38 gr., na prowincji 285 zł. 12 gr.

4) W grupach VI i VII (samotni), oraz VIII, IX, X, XI i XII, utrzymujący rodzinę: w Warszawie 288 zł. 80 gr., na prowincji 182 zł. 76 gr.

5) W grupach XIII — XVI, utrzymujący rodzinę: w Warszawie 246 zł. 24 gr., na prowincji 142 zł. 56 gr.

6) W grupach XIII do XVI, samotni, w Warszawie 168 zł. 48 gr., na prowincji 97 zł. 10 gr.

Zasiłek ten jest zasiłkiem jednorazowym, płatnym w dwu ratach, które przypadają dla pracowników kolejowych w dniach 1 września i 1 listopada, a dla innych pracowników państwowych w dniach 1 października i 1 grudnia 1927 roku.

Pracownicy kolejowi nieetatowi, stali, dziennie płatni, którzy nie mają prawa do pobierania dodatku mieszkaniowego, otrzymają tytułem zasiłku 60 proc. miesięcznego uposażenia, które wypłacone będzie w ten sam sposób (2 raty) i w tych samych terminach, co zasiłek dla innych pracowników. Zasiłek należy się również pracownikom kontraktowym.

Równocześnie Rada Ministrów odrzuciła zgłoszone przez Ministerstwo Komunikacji projekty, dotyczące „regulacji" płac kolejarzy. Według zapowiedzi p. wicepremjera Bartla, regulacja płac zasadniczych nastąpić ma począwszy od 1 stycznia 1928 roku.

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

Protokół Zjazdu Okręgowego Z. Z. M. w Wilnie

z dn. 9 czerwca 1927 roku.

Obecni:

Kol. Siadak — przedst. Zarządu Gł. kol. Matulis — przedst. Koła Baranowicze, kol. Stankiewicz — przedst. Koła Baranowicze, kol. Nicer — przedst. Koła Brześć, kol. Gorwel — przedst. Koła Brześć, kol. Bakinowski — przedst. Koła Wołkowysk, kol. Plesun — przedst. Koła Wołokowysk, kol. Kozarzewski — przedst. Koła Białystok, kol. Staruń — przedst. Koła Grodno, kol. Herman — przedst. Koła Mołodeczno, kol. Gromyko — przedst. Koła Lida, kol. Siwuk — przedst. Koła Lida, kol. Schabowski — przedst. Koła Wilno, kol. Łapiński — przedst. Koła Wilno, kol. Oleszczuk — przedst. Koła Wilno.

Porządek obrad:

1) Zagajenie
2) Odczytanie protokółu ostatniego Zjazdu
3) Sprawozdanie Zarządu Okręgowego
4) Wybór nowego zarządu Okręgowego i Komisji Rewizyjnej
5) Sprawy organizacyjne
6) Wolne wnioski.

Przewodniczył kol. Schabowski, sekretarzował kol. Oleszczuk.

Stosownie do porządku obrad rozpatrywane były wszystkie punkty kolejno, a więc po zagajeniu przez **kol. Schabowskiego,** nastąpiło odczytanie protokółu ostatniego Zjazdu, poczem **kol. Schabowski** zdał sprawozdanie ze swej rocznej działalności w Okręgu. Nad sprawozdaniem wywiązała się dyskusja, w której głos zabierali kol.: **Kozarzewski, Nicer i kol. Siadak** z uznaniem dla pracy kol. Schabowskiego. W rezultacie dyskusji zjazd udziela Zarządowi Okręgowemu jednogłośnie absolutorjum.

Następnie zebrani przystępują do wyboru nowego Zarządu, który wybierają w składzie następującym:

Przewodniczący — kol. Schabowski Franciszek (ponownie). Wiceprzewodniczący — kol. Łapiński Edward. Sekretarz — kol. Oleszczuk (ponownie). Skarbnik — kol. Juchniewicz Józef (świeżo wybrany).

Do Komisji Rewizyjnej weszli:

kol. Kozarzewski — Koło Białystok — Przewodniczący, kol. Stankiewicz — Koło Baranowicze, kol. Bakinowski — Koło Wołkowysk.

Po wyborze Zarządu i Komisji Rewizyjnej zabrał głos **kol. Siadak**, przedstawiając treściwie i jasno dotychczasową działalność ZZM. i projektowaną na przyszłość, następnie wyjaśnił sprawę wyodrębnienia kolei i utworzenia z nich przedsiębiorstwa prywatnego, omówił następnie sprawę listy starszeństwa, kontraktowych pracowników, degradacji i umundurowania.

Na wniosek **kol. Gromyki** postanowiono żądać w Dyrekcji, aby zdegradowanych na skutek redukcji maszynistów i pracowników z prawem do kierowania parowozem umieścić w liście starszeństwa, nie pomijać ich przy mianowaniach — wreszcie, aby starych pracowników z prawem kierowania parowozem nie zatrudniano w charakterze palaczy parowozowni i robotników przy tarczach obrotowych (jak to ma miejsce w Lidzie), lecz zatrudniano na parowozie przed pracownikami bez prawa kierowania. W dalszym ciągu swego przemówienia kol. Nicer domagał się poruszenia jeszcze raz sprawy nawęglania parowozów na st. Pińsk i Błudeń w Dyrekcji, gdyż stanowisko Dyrekcji mija się w tym wypadku z zasadami prawnemi.

Po przyjęciu wszystkiego do wiadomości przez zebranych Zjazd zamknięto.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ZARZĄDU OKR. WILEŃSKIEGO

za czas od 1.VI 1926 r. — 9.V. 1927 r.

Udzielono obron w Komisji dyscyplinarnej 21 z tego:
Wysłano pism ogółem — 575, otrzymano zaś razem — 354 pisma.

z wyrokiem złagodzonym — 12
„ uniewinniającym — 8
„ nie złagodzonym — 1

Bilans Kasy Zarządu okręgowego Wilno

za czas od 1. VI 1926 — 1. VI 1927 roku.

PRZYCHÓD

Saldo na I. VI. 1926 r. . . .	—
Pożyczka z Zarządu Głównego	500.—
Proc. od wkładek otrzymane z Centrali	3.956.25
Otrzymano z Centrali na obrony prawne	499.—
Od Zarządu Gł. jako zapomogi chorob. i jedna zap. pośm.	2.244.—
Dobrowolne składki członk.	163.—
Od Koła Baranowicze jako dobrowolne opodatkowanie się na rzecz zarządu Okręgowego	100.—
Od Zarządu Głównego na opłacenie prowadzenia list kontrolnych	240.—
	7.702.25
	7.702.25

ROZCHÓD

Wypłacone honorarjum za obrony dyscyplinarne . .	499.—
Wypłacone za prowadzenie list kontrolnych	436.—
Wypłacone proc. od wkładek Kołom	1.594.99
Wypłacone pensje pomocnikowi sekretarza	600.—
Prezesowi Okr. wypłacono .	426.—
Sekretarzowi i Skarbnikowi wypłacono	30.—
Na zakup sprzętów i przyborów kancelaryjnych . . .	128.—
Urządzenie lokalu Zarządu Okręgowego	420.60
Czynsz lokalowy, oświetlenie i opał	821.—
Wieniec na grób śp. Dyr. Wydz. Mech. D. K. P. Wilno	140.—
Na koszta zjazdów . . .	101.—
Zapomogi chorobowe i pośm.	2.244.—
Koszta wiecu Bloku Zw. Komunikacyjnych	37.35
Zwrot potrąceń wkładek . .	27.—
Drobne wydatki	58.11
Saldo na I. VI. 1927 r. . . .	139.20
	7.702.25

Sekretarz Okr. (—) Oleszczuk
Prezes Okr. (—) Schabowski

JAROSŁAW.

Dnia 11 sierpnia 1927 r. wybrany został nowy zarząd Koła: Przewodniczący **Jan Stolarczyk**, Sekretarz **Edward Konieczny**, Skarbnik **Karol Gnoiński.**

JAROCIN.

Skład Zarządu koła. Na walnem Zebraniu koła miejs. Jarocin dnia 25 czerwca 1927 r. wybrano Zarząd w składzie następującym: Przewodniczący: **Nowak Franciszek,** zast. przew. **Pawełczyk Kazimierz,** sekretarz: **Kobusiński Michał,** skarbnik: **Boszak Edmudn.** Komisja rewizyjna: **Kalewski Roman, Smydra Roman.** W zebraniu uczestniczył przedstawiciel zarządu okręgowego kol. **Sporny.**

NOWY SĄCZ.

Skład Zarządu koła. Na zebraniu koła miejscowego Nowy Sącz dnia 28.VI. b. r. wybrano Zarząd w następującym składzie: Przewodniczący **Kletr Rudolf** zast. przew. **Boratyński Józef,** sekretarz **Szumowski Franciszek,** skarbnik **Kloc Antoni.** Członkowie Zarządu: **Kmieć Emanuel, Habowicz Konstanty, Bielczyk Władysław, Hildebrandt Ludwik,** zastępcy: **Muszyński Edward i Kania Stefan.** Komisja rewizyjna: **Barnagel Władysław, Bilecki Franciszek, Haczkiewicz Jan.**

STRZEMIESZYCE.

Zarząd Okr. Dyrekcji Radomskiej komunikuje, że drużyny parowozowe obsługujące pociągi zbiorowe na szlaku Strzemieszyce—Kielce, przestrzeni 150 kilometrów są przetrzymywane na służbie po 18 i więcej godzin. Gdybyśmy chcieli pominąć tak jaskrawe przekroczenie ustawy o 8-io godzinnym dniu pracy, to jednak nie wolno nam bagatelizować najważniejszego czynnika w kolejnictwie t. j. „bezpieczeństwa ruchu“ i dlatego zapytujemy się M. K. czy m-sta i jego pomocnik pełniący bez wypoczynku 18 godz. służby na parowozie może być odpowiedzialny za bezpieczeństwo ruchu i za ścisłe wykonanie przepisów. Mając co do tego poważne wątpliwości upraszamy M. K. o wniknięcie w gospodarkę W-łu Mechanicznego Dyr. Radomskiej.

KOWEL.

Dnia 25 lipca r. b. odbyło się Walne Zebranie Koła Z. Z. M. Kowel, na którem dokonano wyboru nowego Zarządu Koła, w skład którego weszli jako Prezes Stanisław Adamczyk, Sekretarz Władysław Kilimniuk, Skarbnik Antoni Kopeć. Jako członkowie Zarządu weszli kol. kol. Teodor Grabkowski i Jan Gruszczyński.

Do Komisji Rewizyjnej wybrano kol. kol. Antoniego Borkowskiego, Bronisława Gozdalskiego i Bolesława Wiatra.

NOWY SĄCZ.

Dnia 28. VI b. r. odbyło się roczne Walne Zgromadzenie członków Z.Z.M. na którem wybrano nowy Zarząd w następującym składzie:

Zarząd Koła. Prezesem — Klechr Rudolf, W. Prezesem — Boratyński I. Józef, Sekretarz — Szumański Franciszek, Skarbnik — Kloc Antoni.

Zastępcy: Muszyński Edward Kania Stefan. Komisja rewizyjna Burnagel Władysław, Bilecki Franciszek, Haczkiewicz Jan.

KRONIKA

Dyrekcja kolei państwowych w Radomiu

przesyła nam następujące sprostowanie:

Z powołaniem się na § 30. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 45 poz. 398 — Dyrekcja Kolei Państwowych uprasza o umieszczenie w jednym z najbliższych numerów „Maszynisty" następującego sprostowania, którego wcześniej nie można było podać do wiadomości Szanownej Redakcji, gdyż Fiedler był prowadzony w stanie chorych i poddawany obserwacjom lekarskim. Ostateczne orzeczenie lekarskie zostało wydane dopiero w czerwcu r. b.:

Ogłoszony artykuł w „Maszyniście" Nr. 14-15, z dnia 31 lipca 1926 r. p. t.: „Urzędowanie pp. inż. Szeligowskiego i dyspozytora Ilnickiego" — jest cały w swej treści niezgodny z prawdą.

Stwierdzono bowiem na podstawie orzeczenia Komisji lekarskiej, że Fiedler cierpi na przewlekłą chorobę nerwową, której zarodek tkwił już dawniej i zwolna, niepostrzeżenie rozwijał się.

Twierdzenie zatem, że Fiedler dostał pomieszania zmysłów wskutek zajścia, jakie miało miejsce dnia 11/12 czerwca 1926 r., jest zupełnie bezpodstawne.

Prezes Dyrekcji Kolei Państwowych

(—) podp. nieczytelny.

KOMUNIKAT

Prezydjum Z. Z. M. komunikuje, że z dniem 1 Października organ związku „Maszynista" jako też: „Technika parowozowa" będzie przesyłana według osobistego adresu każdego członka.

Prezydjum uprasza tych kolegów, którzy już po wypełnieniu kwestjonarjusza zmienili swój adres o natychmiastowe nadesłanie do Redakcji „Maszynisty" Chmielna Nr. 9 swojego nowego adresu.

Przydjum Zaw. Zw. M-stów przesyła podziękowanie za złożone życzenia owocnej pracy nowowybranemu na VIII Wal. Zjeździe Zarządowi Związku. **Prezydjum.**

OGŁOSZENIE

Zarząd Okręgu Radomskiego komunikuje, że w sprawach interwencji w Dyrekcji przewodniczący Zarządu Okr. kol. Żeber będzie osobiście tam co czwartek i tego dnia winni przyjeżdżać interesanci pragnący załatwić sprawy w Dyrekcji.

Zarząd Okręgu Radomskiego.

PODZIĘKOWANIE

Wszystkim tym Szanownym Kolegom, którzy oddali ostatnią posługę ś. p. żonie mojej, Jadwidze, jak również okazali mi tyle współczucia i pomocy materjalnej — tą drogą składam najserdeczniejsze „Bóg zapłać" — z głębokim szacunkiem

Edmund Gross.

ODWOŁANIE

Kol. Edward Wolf tą drogą odwołuje słowa wypowiedziane do kol. Korzeniowskiego przy wypłacie dn. 1. VIII w Stanisławowie.

Edward Wolf

m-sta parow. Stanisławów.

ZAMIANY

Pomocnik maszynisty II kl. parowozownia Radziwiłłów, dyr. Lwowska zamieni się na równorzędne stanowisko z kolegą parowozowni Dziedzice, Bielsko lub Cieszyn dyr. Krakowskiej. Mieszkanie skarbowe zapewnione. Zgłoszenia listowne: Józef Martyniuk, pom. masz. II kl., Radziwiłłów koło Brodów, Parowozownia.

Maszynista II kl. parowozowni Łazy dyr. warszawskiej, zamieni się na takież stanowisko z kolegą parowozowni Kowel, Dęblin, Siedlce, Tczew lub Bydgoszcz. Dla zgłaszającego się mieszkanie zapewnione.

Zgłoszenia: Słupski Józef, Łazy, parowozownia.

Ślusarz kandydat parowozowni Piotrków zamieni się z kolegą z Warszawy parowozownia obojętna. Zgłoszenia: Z. Czech, Piotrków, parowozownia.

Pom. m-sty I klasy parowozowni Brześć n-B. zamieni się na równorzędne stanowisko w Dyrekcji Krakowskiej lub Katowickiej w parowozowniach Oświęcim, Dziedzice lub Jaworzno.

Chętni powiadomią koło miejscowe w Brześciu n-B.

Maszynista II kl. parowozowni Wilno, Oleszczuk, zamieni się z kolegami z Warszawy - Głównej, Wschodniej, Wileńskiej, Gdańskiej, lub parowozowni Poznań. — Zgłoszenia do Zarządu Koła miejscowego Z. Z. M. Wilno, ul. Raduńska Nr. 18-1.

BIBLJOGRAFJA

Świeżo opuściła prasę drukarską praca B. Rzepeckiego p. t. „Komisja Ankietowa badania warunków i kosztów produkcji oraz wymiany" wydana staraniem wspomianej w tytule książki Komisji Ankietowej.

Komisje ankietowe od początku XIX wieku powoływane były w różnych krajach celem oświetlenia przyczyn kryzysów gospodarczych. Wojenny i powojenny wstrząs, który dotknął niemal całą gospodarkę światową, wywołał potrzebę częstszych i gruntowniejszych niż dotąd badań w tej dziedzinie, — stąd tak liczne powojenne komisje ankietowe w różnych krajach Zachodu Europy i w Ameryce.

Pierwsze rozdziały książki p. Rzepeckiego poświęcone są powojennym komisjom ankietowym w Anglji, w Niemczech, w Stanach Zjednoczonych oraz w ankiecie Międzynarodowego Biura Pracy. Autor przedstawia w zwięzły i ściśle rzeczowy sposób okoliczności, w jakich poszczególne komisje były powoływane, ich uprawnienia, zakres i metody pracy. W pracy uwzględnione są również pewne badania o charakterze ankietowym, przeprowadzone w Polsce między rokiem 1919 i 1926.

Dopiero na tle krótkiej historji dotychczasowych ankiet uwypukla się w całej pełni potrzeba przeprowadzenia w Polsce daleko idących badań naszego gospodarstwa narodowego, celem postawienia djagnozy naszych trudności w zakresie produkcji oraz oświetlenia przyczyn jej drożyzny.

Ostatni rozdział książki omawia: powołanie, podstawy organizacyjne i zakres badań obecnej Komisji Ankietowej, działającej od trzech miesięcy przy Prezydjum Rady Ministrów.

W załącznikach znajdujemy rozporządzenia, i regulamin, stanowiące podstawę prawną Komisji, dalej jej skład osobowy, podział na podkomisje, z zakresem działania każdej z nich, oraz plan prac Komisji Ankietowej.

Zapoznanie się z omówioną pokrótce książeczką interesującemu się poczynaniami na dalszą metę w zakresie naszej polityki gospodarczej ogółowi da możność urobienia sobie objektywnego sądu o celowości i istocie badań, prowadzonych obecnie przez Komisję Ankietową.

Wydawca: Zaw. Zw. Maszyn. Kolej. Red. odpow.: Henryk Sommerfeldt.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka Warszawa, Warecka 15.